

Saa, hør!), som have det Giendommelige ved sig, at de virkelig ikke knytte sig til det, jeg taler om, og der maa i det ærede Medlems aandelige Constitution være Noget, som gjør det vanskeligt for ham at følge og optage en fremmed Tanke, siden det saa ofte hænder ham, at han kommer paa Raad med andre Medlemmer og befinder sig i en incommensurabel aandelig Tilstand med dem. . .

Formanden: Jeg troer dog, at det er vel stærkt at betegne et andet Medlem paa den Maade, som det skete af det ærede Medlem.

Ville: Om Forladelse, maatte jeg spørge den ærede Formand, i hvilken Henseende det er for stærkt. Det er ikke noget Uerfrænkende at sige om et Medlem, at han befinder sig i en aandelig incommensurabel Tilstand med andre Talere; der er virkelig ikke det mindste Uerfrænkende deri.

Formanden: Det ærede Medlem talte ogsaa om, at der var i det paagjældende Medlems aandelige Tilstand visse Egenstaber, som gjorde det vanskeligt for ham at følge Andres Udtalelser.

Ville: Som gjorde det vanskeligt for ham at følge, hvad der fra andre Taleres Side blev gjort gjældende.

Formanden: Jeg troer, at det er at give Diskussionen her en for personlig Charakter.

Steenstrup: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Jeg skal gjerne give det ærede Medlem Ordet, men jeg skal henstille til det ærede Medlem, om det ærede Medlem ikke finder, at der har allerede idag været givet ham en rigtig Anledning til at søge den Opreisning, som det ærede Medlem har følt Trang til at søge, for hvad der er passeret under Forhandlingerne her forleden Dag. Jeg skal derfor, idet jeg giver det ærede Medlem Ordet, anmode det ærede Medlem

om at begrænse sig saa meget som muligt; men har det ærede Medlem en kort Bemærkning at fremføre, skal jeg ikke nægte det ærede Medlem Leilighed dertil.

Steenstrup: Hvad jeg vil fremføre, er naturligvis slet ikke Andet, end hvad der staar i Relation til, hvad det ærede Medlem her nylig kom med. Det er dog mærkeærdigt, om det ærede Medlem troer, at han kunde faae Folkethingets Medlemmer til at gaae ind paa, at hans Blad refererer fuldstændigt og godt. Jeg holder mig ikke til, hvad der er sagt om mig; men naar han siger, at flere store Blade referere godt, saa skal jeg staae det til Jorden alene med den Bemærkning, at, naar de ærede Medlemmer ville tage ved hvilkensomhelst Forhandling to af de store Blade og sammenholde Referaterne af en og samme Persons Foredrag, ville de finde de mærkværdigste Modsigelser imellem, hvad den Person har sagt ifølge de to Blade. Det er saa langt fra at være rigtigt, at vi finde i det ærede Medlems Blad Personer, som ikke eksistere i Thinget, og at der tillægges Medlemmer Uttringer, som andre Medlemmer ere fremkomne med. Er det nøiagtigt?

Formanden: Jeg skulde dog anmode om, at man vil standse med Forhandlingen om, hvorledes Referaterne i Bladene gives om Forhandlingerne her i Thinget. Der paa hviler jo ikke de paagjældende Blade nogen Forpligtelse til at give noget Referat af Forhandlingerne; det ligger jo i Forholdets Natur, at Referaterne i saadanne Blade ingenlunde kunne fuldstændig gjengive de vidtløstige Forhandlinger, der føres her i Thinget, og i Extraheringen af Forhandlingerne er det jo en Selvfølge, at det ene Medlem snart kan finde Et og det andet Medlem snart et Andet udeladt, som de havde ønsket skulde staae i Referatet, men som ifølge Forholdets Natur ikke kan være der.

Steenstrup: Maaftue det maa være mig tilladt at sige kun et Ord. Jeg har kun anfet over, at alt det, der er refereret, er kun Kritik; der er intet Referat.